

[Skatteministeren]

givningen. Tilsvarende er ansatte, der får gratis frokost i arbejdsgiverens kantine, skattepligtige af værdien heraf. Også ansatte, der benytter sig af adgangen til at købe mad i arbejdsgiverens kantine til en pris, der er lavere end virksomhedens indkøbs- og fremstillingspris eksklusive faste omkostninger, er skattepligtige af værdien af dette. Det er de klare udgangspunkter i dansk skatteret.

Men det er selvfølgelig klart, at dette principielle udgangspunkt, nemlig at der er skattepligt af værdien af en sådan gratis frokost i arbejdsgiverens kantine, støder ind i en række praktiske problemer, og derfor er det sådan, at der i praksis skal være tale om en væsentlig fordel, før beskatning kommer på tale. Det skyldes i første række en del praktiske ligningsmæssige hensyn, herunder selvfølgelig de vanskeligheder, der er forbundet med værdisættelsen af sådanne goder.

Men anderledes stiller det sig, når en virksomhed yder den enkelte medarbejder et kontant tilskud i form af en check eller en såkaldt frokostkupon til at gå i byen og købe frokost for, for så får medarbejderen et papir i hånden, som har en kontant værdi på linje med rede penge. I sådanne tilfælde, hvor værdien konkret kan gøres op, kan man ikke sige, at der er praktiske vanskeligheder med at gennemføre den beskatning, som principielt hviler på goder som gratis frokost i kantinen.

Det ville være skruen uden ende, hvis vi gik ind på forslagsstillernes tankegang. Jeg forstår selvfølgelig godt selve den tankegang, at siden der nu af rent praktiske grunde er skattefrihed for at få gratis frokost eller i hvert fald frokost til stærkt nedsat pris i arbejdsgiverens kantine, burde det sådan set være det samme, hvis man gik uden for virksomheden og spiste på et nærliggende cafeteria eller en restaurant ved hjælp af en sådan frokostkupon fra arbejdsgiveren. Det er selvfølgelig det, forslagsstillerne vil opnå med forslaget, og den tankegang forstår jeg for så vidt godt, men hvis vi skal forfølge den i sin yderste konsekvens, og det må vi, hvis vi skal gå ind på den, vil det betyde, at alle, som ikke har adgang til kantine, skulle have ret til et fradrag i indkomsten, fordi de skal spise frokost. Jeg kan godt sige ligeud, at det altså ikke vil være hensigtsmæssigt.

Regeringen kan ikke tilslutte sig det foreliggende forslag. Jeg er stærkt betænkelig ved at

bygge endnu flere knaster på et i forvejen ret indviklet skattesystem, og det, Centrum-Demokraterne her foreslår, vil altså være en ny administrativ, besværliggørende knast oven på eller ved siden af de knaster, der i forvejen er i skattesystemet. Så også af den grund må regeringen afvise forslaget.

Stavad (S):

Jeg vil gerne bringe en meget stor tak til fru Bente Juncker fra CD, fordi man har bragt denne sag på Folketingets dagsorden.

Nogle af os, der arbejder med skattespørgsmål her i huset, er blevet udsat for den mest effektive lobbyvirksomhed, jeg har været udsat for i mine 12 år her i huset fra noget, der kaldes sig City Kuponer, og de har ikke kunnet forstå, at et nej er et nej. Et massivt flertal i Folketinget får nu lejlighed til fra Folketingets talerstol at sige fra på gruppernes vegne, så der ikke kan være nogen tvivl – heller ikke hos City Kuponer – om, at vi ikke agter at bevæge os ind på den glidebane, som de forsøger at få os lokket ind på.

Derfor vil jeg sige tak til fru Bente Juncker, fordi hun giver os lejlighed til at få sagt det klart og utvetydigt også til folk uden for dette hus, at vi ikke agter at være med til at foretage glidninger på dette felt. Altså har jeg en forventning om, at strømmen af skrivelser fra City Kuponer vil ophøre efter førstebehandlingen.

Aagaard (KF):

Der kunne være to grunde til at have sympati for CD's forslag om en ligestilling af frokostkuponer til restauranter med virksomhedskantiner. Det kunne være, at det kunne medvirke til en forbedring, som det nævnes i forslaget, af restauranternes omsætning, og det kunne måske nok, som det også fremgår af bemærkningerne til forslaget, lette vilkårene for en række nystartede og måske også mange etablerede små virksomheder. Men når det så er sagt, må vi konstatere, at de begrundelser for at afvise forslaget, som skatteministeren for lidt siden redegjorde for, også for os vejer tungere end de gode argumenter for en ligestilling.

Jeg vil også gerne understrege, at vi generelt er imod indførelsen af nye fradrag og nye særregler. Det fremgår heller ikke af forslaget, og derfor kender vi ikke de nøjagtige provenumæssige konsekvenser af forslaget, men vi tror ikke på, at de er ubetydelige.